

העולם הזה חושף לראשונה את

החברות הוודוציות

שן מיפא"י

מדוע הורה רבינוביץ להציל את רוזנבוים בכל מחיר?

חוקרת את מעורבותם האישית בהשקעות של כל חברי ההנהלה הקודמת. היא החליטה פה את כל הרכב ההנהלה, ובכלל זה את יושבי ראש מועצת המנהלים של הבנק, שי היה קודם ראש ממשלת הסן, אלברט אוסוואלד. ברור, כי ידם של הגרמנים כיום תהיה קמוצה יותר, וניתן יהיה להור ציא מהם פחות, ולכן תצטרך ממשלת ישראל לתת יותר, על חשבונה.

הברון מתקש *

התפקיד העיקרי שהוטל על אנגמן, לשעבר חבר הנהלת החברה לישראל, הוא לשכנע את הברון אדמונד לבטל את תביעותיו נגד רוזנבוים. לשם כך ישתמש אנגמן בכל האמצעים שבידי ממשלת ישראל, שכן בילעדי ביטול התביעות לא יוסר האיום בגילוי התיקים של רוזנבוים. השינוי שחל בעמדתו של רבינוביץ בא, במידה רבה, בגלל מנהלה הכללי ל-שעבר של סולל בונה, צבי רכטר. כאשר החל טיבור מעביר ארצה את הרמוזים על מה שצפוי, היה רכטר הראשון שהבין היטב במה המדובר. הוא פתח במערכת פגישות חשאיות עם כל ראשי מפא"י, טרח להסביר להם היטב מה יקרה אם יימשכו ההליכים נגד רוזנבוים.

עיקרו של העניין הוא שמשך שנים רבות החזיקה מפא"י, באמי צעות צביר רכטר וחברות הקשורות ב"סולל-בונה" בשליטה בחברות וארציות, שבאמצעותן נהנתה מי רווחים גדולים. השליטה של מפא"י ורכטר בחברות הגדולות היתה בלתי-חוקית, בני איושר רישמי של האוצר. על הרווחים שזרמו ל-מפא"י לא הוצה למסיה-הכנסה.

משך שנים ניסו רבים לחשוף את מקור רות המימון הבלתי-חוקי של מפא"י. עתה, גילוי קצה הקרחון של העיסקות הבלתי-חוקיות של מפא"י, גילוי זה, בהחיר רכי טר לחבריו, יסתום את הגולל על-יועצמו, ונראה כי גם על כמה מחבריו, שידעו כמוהו על המקרים ונהנו מעיסקות בלתי-חוקיות אלו.

אחד מאגף העלונים להיפגוע הוא רבינוביץ, שכראש הגוש של מפא"י קיבל פעמים רבות כספים ממקורות בלתי-חוקיים אלה של מפא"י, הן למיפדגה והן לשמושו האישי בחו"ל. באותו רגע שרכי נוביץ חשש כי היא-עצמו, עודי שלו עלול להיפגע, החליט לעשות הכל להצלתו האישית, וכך מה שי לא היה מוכן לעשות קודם, עשה עתה למען ביטחונה האישי.

העיסקה הוודוצית הפשוטה ביותר, הי נחשפת עתה כאן לראשונה. היא שלישת מפא"י במחצית רשת החנויות הפסורות ממכס, רחמס. לא סתם שליש, אלא שליש באמצעות חברה וודוצית, בצורה בלתי-חוקית.

רווח נטו: 3.2 מיליון *

ל"רמתם" רשת של חבוש חנויות טטורות מס. והיא עסק משגשג ביותר.

יהושע רבינוביץ: ביטחון המדינה או ביטחון מפא"י?

ההפסד הצפוי כיום של 300 מיליון פרני קים שווייציים (120 מיליון דולר, זהו הר סכום שייותר לאחר מכירת הנכסים המוע-רכים בסכום דומה). וללא השקעה כספית גדולה של ממשלת ישראל.

שכן, הבנק המחויי של הסן, שהוא בעל שליש הבנק של רוזנבוים, היה מוכן להוסיף 60 מיליון דולר אם ממשלת ישראל תראה, במהרה כלשהי, שגם היא שותפת להצלחה.

הדבר היה דרוש לבנק הגרמני כדי להצי דיק את נתנית הכסף, שכן הוא הפסיד בתקופת מנהלו הקודם וילהלם האנקל, 1.8 מיליארד מרקום גרמניים בעיסקות שונות, והפסדים אלה כימעט שגרמו למיפ-לנה הסוציאלי-דמוקרטית במחוז הסן, בע-לת הבנק, לאבד את השליטון במחוז, בני-חירות שנערכו לפני כמה חודשים.

אלו היה רבינוביץ מאשר, או, הש-תחפות ישראלית בהצלחה, היו הגרמנים גותנים כסף, החברה לישראל לא היתה גישה לברון אדמונד דהרוטשילד להי איש בשמה את התביעות המישפטיות נגד רוזנבוים, והבנק היה ניצל מאבדון. ברור כי מצילי הבנק היו מוציאים את השליטה בו מרוזנבוים, מסדירים את עני-יניו הכספיים ואחר-כך היו הגל חופשיים להגיש תביעות מישפטיות נגד רוזנבוים. אולם הבנק וכספי המפקדים היו ניצלים. אולם רבינוביץ סירב או להתערב, כדי שיוכל להישאר עם ידיים נקיות ללא פרשיות, וברור כי אילו נשאר בעמדתו זו, היה צורך, שכן שיקולי הביטחון, לא הצדיקו השקעה ישראלית תנוספת במימדי ענף הצלחת הבנק.

עכשיו, לפתע, שינה רבינוביץ את עמדי-תו, הורה לאגמון לעשות הכל להציל את רוזנבוים. אבל עכשיו, הבנק כבר אבוד. אחרי הבחירות בהסן מונחה הנהלה חדשה לבנק של רות (בראשות היינץ יופל), וזו

עליו סכנת מאסר, ואם לא יקום הסדרי-מצרון בין תנושים של טיבור רוזנבוים, רוזנבוים הבהיר היטב כי במויפ-רה שומשיכו נגדו בהליכים המיש-פטניים, הוא ינקוט שיטה של "ת-מות נפשי עם פלישותם", ורכי ייפגעו גם ידידים והסיסי-משע — לא יהיה מונס מכך.

אין ספק כי הבנק של רוזנבוים אוצר בתוכו סודות רבים, ורשימת המפקדים הישראלים שבו אינה החשובה בהם.

הבנק שימש שנים רבות נאמן בילעדי לכל עיסקות המימון של מערכת-הביטחון באירופה, ררכי שולמו כל התשלומים של מערכת-הביטחון לאנשיה.

המחויק בידיו את הבנק יוכל לשים יד על כל מערכת הקשרים הכספיים של מערכת-הביטחון הישראלית מישך שנים רבות, בעיקר בתקופות שבהן ניהלו שמעון פרס ומשה קשתי את מערכת-הביטחון.

רשימת סודות *

אלו הם עובדה היא, כי בתחילת הר-שנה, כאשר הובא, לידיעת שרי-האוצר יהושע רבינוביץ וראשי-הממשלה יצחק רבין נימוק זה, הם הסדירו אומנם כי ועדת-הכספים של הכנסת תחליט שהממי שלה מוסמכת לערוב בסכום של עד 40 מיליון דולר, כדי לנסות להציל את כספי המפקדים אצל רוזנבוים, אולם לא-הרמכן סירב רבינוביץ ההססן לנקוט כל פעולה למען הצלת הבנק.

משך חודשיים, עד שבית-המישפט בי-שווייץ הורה לפרק את הבנק, היתה אפטי-רות סבירה להציל את הבנק, למנוע את

הידיעה היתה מפתיעה ביותר, לא-אמיכי איש, לבר מחוג מצומצם, לא ידע להעריכה. מנכ"ל משרד-האוצר לשע-בר, אברהם אגמון, שזרעה התמנה לני-הול המערכה הישראלית נגד החרם הערבי, מונה על-ידי שרי-האוצר יהושע רבינוביץ לתפקיד חשוב יותר, כה חשוב, למעשה, עד שלמענו התפטר אגמון מהנהלת החברה לישראל, ודחה את תחילת טיפולו בחרם הערבי; מכאן שהתפקיד החדש היה חשוב לרבינוביץ עוד יותר מאשר המילחמה בחרם הערבי.

התפקיד שהוטל על אנגמן היה להציל בכל מחיר את טיבור רוזני-בוים, וזאת כדי להציל את צמרת מפא"י משואה הצפויה בודאות, אם לא יוצא רוזנבוים מן הכיף.

השואה היא כדמות חכמת תני-קים, המכילים סרטים על העתיד לחתגלות עם פירוק הבנק, תיקום המוספרים סיפור מסורט כיצד החי זיקו ראשי מפא"י שנים רבות כי בעלות בלתי-חוקית על חברות ואי-רוציות, הוציאו מן הארץ כאמצי עזת חברות אלו מאות אלפים או מיליוני דולרים, השתמשו בהם לי צורכי המיפדגה כאופן בלתי-חוקי.

התיקום גם יספרו את האמת, המוסתרת כיום מן המישטר, על עיסקותיו של צבי רכטר עם רוזני-בוים, שעיקרן מעורבות, סולל-יבני-נה" בעיסקות-הנפל של רומא, בה השקיע רוזנבוים 60 מיליון דולר.

נציגי מפא"י בממשלה, ובעיקר שרי האוצר יהושע רבינוביץ, אשר עד עתה סירבו לכל התערבות ישראלית כדי שניתן יהיה להציל את הבנק של רוזנבוים על כל הכספים שבידו, שינו עתה את עמדתם, ומגייסים את כספי המדינה ויוקרתה לשם הצלת רוזנבוים, אישית — כדי שלא יהשק את התיקים שבידו, אשר תוכנם מאיים למוטט את מיסלגת העבודה וראשית.

שליח נאמן *

תפנית במצבי של רוזנבוים החלה, כאשר הצליח למצוא שליח נאמן ומתי-אם למשימה, שליח שיבהיר היטב לראשי מפא"י מה יקרה אם רוזנבוים ייורק לכלי-ביים. השליח הוא עורך-הדין הירושלמי שרגא בירן, אשר קיבל על עצמו את התפקיד לאחר שכמה עורכי-דין ישראלים סירבו לקבלו.

בירן הוא אחד מעורכי-הדין הממולחים בישראל, בעל עבר שמאלי שבלט בכישי-רונותיו בירושלים והפך שותף של עורך-הדין שמואל תמיר, ונציגו בעיריה-הבירה בירן התמחה בענייני קרקעות, מייצג את גדולי הקבלנים בירושלים, הצטיין בהע-רת עיסקות כבדות, לאחר-מכן התמנה כעורך-הדין של וויליאם שטרן האנגלי, בעל חברת פאן-לון שהתמוטטה, עקב כך הכיר את גישו של שטרן, רוזנבוים, ויחד עשו כמה עיסקות. עתה נטל על עצמו בירן לייצג את רוזנבוים בישראל, קיבל לידינו את כל החומר המצוי בידי רוזנבוים, ואשר פירטמו יכה את מיסלגת העבודה מכה קשה ביותר.

הפירסה הוא בלתי-נמנע, אם יימשכו ההליכים נגד רוזנבוים בשווייץ, אם תאיים